

Süüdja Süäl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

NOVEMBER

2023

Keeldumise teel

*Siis ütles Jeesus kõikidele:
„Kui keegi tahab käia minu
järel, siis ta salaku oma mina
ja võtku oma rist päevast
päeva enese peale ja järgnegu
mulle.”*

Lk 9:23

Jumala Poeg astus enesesalgamise teele sellel hetkel, kui ta võttis Isalt vastu ülesande saada maailma Päästjaks. Kui aeg sai täis, jättis ta au, mis oli temal enne maailma rajamist ja riietus Inimese Poja sarnasusse. Tema, kelle kaudu oli maailm loodud, sündis tallis Petlemma lähedal. Tema, kes kannab „kõiksust oma väe sõnaga”, asetati nõrga, abitu inimolendina sõime õlgedele.

Tema „kes, olles Jumala kuju, ei arvanud osaks olla Jumalaga võrdne, vaid loobus iseenese olust, võttes orja kuju, saades inimese sarnaseks; ja ta leiti välimuselt inimesena. Ta alandas iseenast, saades kuulekaks surmani, pealegi ristisurmani.”

Kuningate Kuningas veetis enamuse oma maapealse elu päevadest vaeses kodus halvaks pandud kohas Galileas. Raske oli tema võitlus igapäevase leiva pärast ja sageli valutasi tema liikmed väsimusest, kui ta astus õhtul madalast uksest koju.

Ühel päeval jättis ta ka selle kodu ning alustas rasket elu, et otsida kadunud. Enesesalgamise pühal ohvriteel kõndis

Issand Jeesus linnast linna, külast külla ja otsis kadunuid. Kahetsevad patused said tema jalgade juures oma hädas nuttes leevendust oma südamele ja leidsid mõistmist, andestust ja rahu. Ta avas pimedate silmad ja rahva kõrvas. Ta vabastas inimesed rüvedate vaimude ahelatest ja lasi tervendavat väge tungida haigete ihusse.

Ta kõndis ja tegi head.

Vahel oli ta teekonnast väsinud, kuid jätkas sellele vaatamata. Vahel oli kalju tema voodiks ja taevas katuseks tema magamistoal.

"Rebastel on urud ja taeva lindudel pesad, aga Inimese Pojal ei ole, kuhu ta oma pea võiks panna." Kuid kunagi ta ei laitnud oma elu. Teenivas armastuses kulges ta sellel, pidades vastu kuni lõpuni.

Enesesalgamise tee viis ta

Ketsemani ja Kolgatale. Kibuvitsad rebestasid tema lauba ja rist haavas tema õlgu. Tee oli raske, hirmutavalt raske selle viimane etapp, kuid miski ei takistanud teda sellel kulgemast. Ta keeldus kasutamast jumalikku väge enese kaitseks. Ta keeldus kutsu-
mast inglite väehulki, kes olid valmis ruttama talle appi.

Ta alandas ennast ja oli kuulekas kuni surmani. Nagu Tall viidi ta tappa.

Ta ütles kõigile: „Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku oma mina.”

Nii ütles ta kõigile. Muidu oli Jeesuse sõnum erinev erinevatele inimestele. Mõnele ta ütles: „Pöördu tagasi oma koju ja jutusta, mida kõike Issand sulle on teinud!” Teist keelas ta karmilt midagi kellelegi rääkimast, mida oli

Sisu

Fr. Mangs. KEELDUMISE

TEEL.....1

D. L. Moody. SAULUSE

PÖÖRDUMINE.....8

DAVID HERNANDEZ

VABANEMISEST.....17

Jan ja Joy Cedercreutz. MEIE

TERVENEMISE TEEKOND II 23

PAASAPÜHA.....30

<https://huudjahaal.ee/>

Jumala sõna veebiväljaande väljatrükk (november 2023).

Kolmekümne neljas aastakäik.

Toimetaja HEIKI PÖLDARU

tel 5545044

Toimetuse postiaadress:

Imavere, 72401, Järvamaa

MTÜ Misjoniühing Hüüdja Hääl

a/a EE732200221004116193

kogenud.

Mõnele ta ütles: „Mine müü kõik, mis sul on, ja anna vaestele,” kui taas teised võisid võtta kaasa oma omandi ja teenida sellega Issandat igapäevaselt.

Kuid kõigile ta ütles: „Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku oma mina.”

Sina tead, mida tähendab enesesalgamine.

Issand Jeesus ütleb otsustavalt, et igaüks, kes tahab talle järgneda, peab ennast salgama. Sina oled kristlane nii palju, kui sa järgid Jeesust; ja sina järgid teda nii palju, kui oled ära õppinud enesesalgamise raske õppetunni. See on raske ja sageli valulik, kui saad kordusõppetunni. Vana Adam keerleb valudes, kui ta peab minema teele, sest see on tema surmatee. Surma kardab ta kohutavalt.

Liha paneb vastu kuni viimiseni, kuid Jumala sõnum kõlab: „Jeesuse Kristuse omad on lihaliku loomuse risti löönud koos kirgedega ja himudega.”

Sina ei ole veel valmis, kuigi oled uuesti sündinud.

Sina oled uuestisündimise kaudu pääsenud teele. Selle pärast on sul põhjus kiita Jumalat. Kuid sul on vaja veel läbida kogu tee. Asjata vaatad sa taevast ja kirkust, kui sa ei asu enesesalgamise teele.

„Nii nagu te nüüd olete Kristuse Jeesuse võtnud vastu Issandaks, nõnda käige temas.”

Sina ei ole siiski veel valmis, kuigi oled kogenud Vaimuga täitumist. Kui nii usud, siis eksid. Sinul on veel palju õppimist, veel on palju vastu võtta. Ära kunagi unusta, et Jumal on õnnistanud sinu hinge eesmärgiga teha sind rohkem Jeesuse sarnaseks. Mida rohkem saad temast osa, seda enam meeldib sulle enesesalgamise tee. Sest see on Meistri tee.

Ära kunagi ütle, et oled „käinud kogu tee koos Jeesusega” selle alusel, et oled enda arvates teinud ühe või teise sammu Issanda teel. See ei ole tõsi. Kogu tee koos Jeesusega oled kõndinud alles siis, kui seisad võidu saavutamata tema trooni ees. Võib olla, et on veel mitu sammu astuda, enne kui oled kohal.

Enesesalgamise tee ei ole

enamuse poolt soositud. See pole seda kunagi olnud ega saa olema, nii kaua kui isekuse vaim valitseb inimkonnas.

Loomulikult oletame, et teised käivad sellel teel, kuid endal ei ole soovi astuda sellel sammugi. Pöördumatud inimesed maailmas vaatavad usklikke tähelepaneliku pilguga ja nõuavad armastust ning enesesalgamist.

Ka sinul, kes pead ennast kristlaseks, on eriti kerge panna teiste õlgadele koormaid ja käske, samal ajal kui ise vaevalt sõrmega neid koormaid puudutad.

Selles kohas puudub meie päevil määratult palju. On ülemääraselt palju organisatsioone, jutte ja tunnusdamist, kuid pühadest inimestest on kisendav puudus.

Tee on kitsas, kuid tõelistel järgijatel on palju ruumi, sest neid on nii vähe. Tuhanditel on nimi – kuid vähesed kannavad risti.

Tasapisi saab moeasjaks otsida vaimulikku ülesehitust. Sa reisis penikoormaid, et kuulata tuntud jutlustajat või et olla mingil suurel koosole-

kul või imelisel konverentsil, kuid sinul on vaevalt seda võrd tõelist päästet, et suudad teha kirikupingis ruumi teistele. Kui tuled koju, oled sama isekas nagu ennegi, sama ärrituv, kibestunud ja nõudlik nagu enne.

Ei, siin peab midagi toimuma.

„Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku oma mina.”

Enesesalgamise tee on väga praktiline. Nii, see on sageli nii praktiline, et mõnel on raske näha selles midagi meeldivat. Asjasse süüvimata näib see hall, kuid nendele inimestele, kellel on Jeesuse meel, on see täis taevalist valgust.

Jeesus kõndis sellel teel. Keegi ei saa väita, et tema tee poleks olnud meeldiv. Inimeste arvates võis see nii ju olla, kuid kui ta üksnes tõstis pilgu ja kohtas Isa silmi, võis ta näha neis ainult soosingut. Mida muud võiks sina soovida, kui Jumala soosingut? „Tema poolehoid on otsekui kevadine vihmapiiv.”

Enesesalgamise tee on mäejutluse tee: „Ärge arvake, et ma olen tulnud Seadust või

Prohveteid tühistama. Ma ei ole tulnud neid tühistama, vaid täitma.”

„Kui sa nüüd oma ohvriandi altarile tood ja sulle tuleb meelde, et su vennal on midagi sinu vastu, siis jäta oma and altari ette ja mine lepi esmalt ära oma vennaga ja alles siis tule ja too oma and!”

„Ärge pange vastu inimesele, kes teile kurja teeb, vaid kui keegi lööb sulle vastu paremat põske, keera talle ka teine ette! Ja sellele, kes tahab sinuga kohut käia ning võtta su särki - jäta talle ka kuub! Ja kui keegi sunnib sind käima ühe miili, mine temaga kaks! Anna sellele, kes sinult palub, ja ära pööra selga sellele, kes sinult tahab laenata!”

„Armastage oma vaenlasi ja palvetage nende eest, kes teid taga kiusavad, et te saaksite oma taevase Isa lasteks.”

„Sina aga, kui sa oma almust jagad, siis ärgu su vasak käsi teadku, mida su parem käsi teeb.”

„Ärge koguge endile aardeid maa peale... Koguge endile aardeid taevasse.”

„Mitte igaüks, kes mulle

ütleb: "Issand, Issand!", ei saa taevariiki; saab vaid see, kes teeb mu Isa tahtmist, kes on taevas.”

See tee toob koju imelist kooskõla. Vana türann, kelle ristinimi on „Mina” ja perekonnanimi „Ise”, peab taganema. Lõppenud on näägutamine ja nurisemine ning selle asemel hakkab igaüks võistleva ligimesega, et saada teenida ja aidata. Kui Jeesuse meelsus pääseb võidule, saab kõik uueks.

Pereisa hääles toimub imeiline muutus ja see saab endise sama pehme tooni, mis oli selles kolmkümmend aastat tagasi, kui ta sosistas oma noore südame igatsusi oma kihlatu kõrva.

Pereema saab sellel silmapilgul sisemise otsustavuse tegutseda laitmatult. Ta on rahulik, kust tahes puhuks tuul ja levitab päikesepaistet kõikjale.

Tundub nagu oleks ta äsja tagasi pöördunud kuuekuuliselt puhkuserisilt kuhugi sanatooriumisse. Kogu saladus on aga selles, et ta on saanud oma ellu uue keskpunkti. Ta on sisenenud Jumala

tahtesse – usu hingamisse.

Aga noored. Need on saanud imelise soovi aidata isa ja ema. Nurisemata ja hapu näota järgivad nad väiksematki vihjet ja kõik läheb nende käes nagu mängeldes.

Näib nagu oleks terve kodu „tuhandaastane rahuriik” miniatuuris. Nii see ongi, sest kodu liikmetest on saanud Jeesuse järgijad vaimus ja tões.

Enesesalgamise tee on täiesti erilise ärimehe tee. On küll tõsi, et see ei ole ärimaailmas moes. Mõned pole seda kunagi proovinud. Neile see ei meeldi. Siiski leidub, tänu Jumalale, ärimehi, kes käivad sellel teel. Tunnen mõningaid ja äri läheb neil hästi, sest Jumal õnnistab nende tööd.

See tähendab seda, et oled täiesti aus kogu tegevuses ja räägid tõtt ka siis, kui see toob sulle otsest kahju. Sa ei müü kunagi kehva kaupa hea pähe, vaid lased hinnasildi ja selle sisu olla alati täielikus kooskõlas.

Muidugi võtad sa sobiva kasumi, sest selles pole mingit erilist jumalakartust, et täna müüd kahjumiga ja homme lähed pankrotti, kuid sina

oled nii lahutatud oma omandist, et Jumal saab, mida ta tahab ja sina oled valmis mis tahes hetkel minema koju ja jätma kõik.

Enesesalgamise tee hakkab põhjustama suuri muutusi vaimulikus tegevuses. Keegi ei teeni sellepärast, et teda nähtaks ja austataks. Keegi ei otsi oma, vaid kõik otsivad teiste kasu ja peavad ainsaks auks olla Jumalale meelepärane.

Üheksakümmend protsenti kirikkondade ja juhtide vahelistest võitlustest lõpeks korrapealt, sest peamiselt on sel puhul küsimus võimust, vahel teadmatult – ja Jeesuse palve, et nad oleksid üks, saaks imelise vastuse.

Kas see on võimalik? Kas tasub seada eesmärki nii kõrgele?

See on võimalik, kui lubame Jeesusele oma elus ja tegevuses ruumi. Ilma tema meis asuva loomuseta jääb see kõik illusiooniks, millele üks ja teine naerab, pidades seda liialdavaks sonimiseks, selliseks, mis kunagi ei täitu; kuid Jeesuse armu ja abiga võib see saada imeliseks töö-

lisuseks.

Sest just see ongi see tee, mille Jumala püha sõna on meile osutanud. Häda meile, kui püüame alandada seda püha nõuet puuduliku kogemuse madalale tasemele! Seisem kõik pigem patusena elava Jumala ees ja tunnistaagem alandlikult, et me ei ole õnnestunud ja mis veel halvem, et me oleme piiranud tema, Iisraeli Püha mõju.

Me kunagi ei õpi ütlema ei isekuse nõudmistele, kui me samal ajal otsustavalt ja lõplikult ei ütle jah Jeesusele. Kui seda proovid, satud orjuse teele, kus varsti väsid oma nõrkuse ja paljude ebaõnnestunud pingutuste koorma all.

„Mina mitte,
kuid Jeesus suudab
olen nõrk,
Tema tugev on!”

Niisiis, tema suudab!

Just temal on see lembe, alandlik, kannatlik, hell, siiras, ennastsalgav meelsus, mis sinul puudub.

Ja kuula! Ta annab selle sinule. Ta tahab oma Vaimu ja täiusliku armastuse kaudu elada sinus ja saada sinus kuju. Sa pead andma ära oma

määrdund, uhke, ennast-armastava, iseka mina ning alandlikus usus ja palves siiralt nõustuma Jeesuse pakkumisega.

See on õnnistatult lihtne ja hoomamatult suur.

„Kristus teis, auhiilguse lootus.”

Kui ütled jah Jeesusele, saad öelda ei endale. Siis märkad, et see ei ole Siinai raske käsutee, vaid see on uue lepingu evangeeliumi maantee. Sest uue lepingu lapsele ei ole midagi muud nii imelist, kui võimalus pääseda Jumala tahte teele.

Siis saad kogeda, et Kristuse armastus saab määravaks jõuks sinu elus, jõuks, mis tõstab ja kannab ning teeb sulle võimalikuks kõndida sellisel teel, mida vanal isekal loomusel oli täiesti võimatu kõndida.

„Risti teed ma nii
kõnnin kodu pool’.
See lausa valgusrada.
Siiski ekseldes,
teelt välja põigates,
ei see Isa juurde kannu.”

FRANK MANGS

Sauluse pöördumine

Soovin rääkida mehest, kellel oli palju raskem juhtum kui kadunud pojale, sellepärast et ta ei arvanud vajavat mingit Päästjat.

Vaevalt oleks olnud vaja kadunud pojale palju rääkida tema veenmiseks, et ta vajab Päästjat. On kerge võita kadunud poja süda siis, kui ta on äärmuslikus hädas.

Kuid Sauluse olukord oli teistsugune. Inimesed hindasid teda kõrgelt. Ta seisis otsekui trepi tipus, samal ajal kui kadunud poeg oli selle alamal astmel. Saulus oli täis eneseõigust. Kui Jeruusalemmast oleks pidanud leidma mehe, kellel oli kõige vähem eeldusi tulla pöördumisele ja võtta Jeesus vastu oma Päästjana, siis vaevalt oleks olnud teist Sauluse taolist. Tema oli lootusetum juhtum, keda mõelda võiks. Mina oleksin uskunud pigem Pilaatuse kui Sauluse pöördumist.

Kui mätreid vaenati, oli tema aitamas tagakiusajaid. Kuid kõigest hoolimata tuleb Jumala Poeg ja koputab tema südamele. Peatselt võtab ta vastu oma Päästja.

Võime ette kujutada, kuidas ta läheb ülempreestrite juurde Jeruusalemmas, et saada vajalikud volitused, mis annavad talle õiguse minna Damaskusesse vangistama kõiki, kes hüüavad appi Issanda nime. Tema kavatsus oli täielikult hävitada kõik evangeeliumi kuulutajad. Teda vihastas eriti see, et jüngrid pärast seda, kui nad olid välja aetud Jeruusalemmast, olid hajutatult kuulutamamas evangeeliumi kogu maal, Filippus isegi Samaarias.

Ilmselt oli ka seal alanud ärkamine. Ka Damaskusest oli tulnud teateid, et jutlustajad olid sinna saabunud.

See mees oli täis usulist fanatismi. Ta oli jumalakartlik mees ja võis kahtlemata lugeda pikemaid palveid kui keegi teine Jeruusalemmas. Ta oli pidanud käsku ustavalt ja olnud kõigiti aus ning sirgjooneline mees. Inimesed poleks kunagi arvanud, et ta vajab Päästjat.

Kui ta oleks olnud siin, Chicagos, meie päevil, oleks kindlasti tema kohta öeldud:

„On see alles tubli mees! On tõsi, et ta ei usu Jeesusesse Kristusesse, kuid ta on hea mees.”

Chicagos on palju neid, kes ei usu Jeesusesse. Nad mõtlevad, et kui nad võtavad vastutuse ja elavad moraalselt, siis nad ei pea pöörduma. Nad ei taha paluda Kristust, nad tahavad eemaldada tema oma teelt. Seda on püüdnud paljud alates Sauluse aegadest.

Ta tahtis ühe löögiga hävitada kogu ristiusu. Selleks hankis ta vajalikud volitused ja reisis Damaskusesse.

Oletagem, et keegi ütleb temale, kui ta väljub Jeruusalemma väravatest oma teekonnale:

„Sina lähed teele eesmärgiga vaenata kristlasi, kuid kui tagasi tuled, oled sa jutlustaja.”

Siis oleks Saulus küll vastanud: „Mina vihkan seda Jeesust, ma ei salli teda!”

Ta soovis hävitada kõik need, kes uskusid Kristusesse.

Tegelikult tundis ta Kristust. Kristus ei olnud talle tundmatu. Saulus tundis Kristuse tööd ja tegevust, nii nagu ta ütles Agrippale: „... ei

ole see ju kuskil kolkas toimunud.” Ta teadis kõike, mis puutus Kristuse surmasse. Ilmselt oli ta olnud Nikodemose tuttav, samuti Suure nõukogu liige, kellest enamus olid Kristuse vastu. Võibolla tundis ta ka Jeesuse jäungreid ja nende tegevust.

Siiski ta lausa vihkas evangeliumi ja selle õpetajaid ning reisis Damaskusesse, et panna kõik kristlased vangi.

Võime teda ette kujutada ratsa lahkumas Jeruusalemmast koos suurepärase seltskonnaga. Ta reisib läbi Samaaria, kus Filippus samal ajal kuulutas. Siiski ei soovitud ta kohtuda ühegi samaarlasega, sest juudina vihkas ta neid. Paljalt mõte, et ta läheb rääkima mõne samaarlasega, oli naeruväärne.

Uhkelt reisis ta läbi nende maa. Ta ratsutas püstipäi. Ta lausa õhkus vihast Jumala laste vastu.

Me ei tea, kui kaua reis kestis. Vaevalt oli tal aimu sellest, et umbes kaks tuhat aastat hiljem räägivad kõik maailmas tema reisist Damaskusesse ja sellest, mis seal juhtus. Ta läheneb linna väravatele, õhkudes viha ja vaenu.

Vaadake, kuidas ta seisab selle linna väravatel! Keegi on öelnud, et see oli selle maailma kauneim linn. Räägitakse, et kui Muhammed tuli sinna, pööras ta pilgu ära, et selle linna ilu poleks viinud tema südant eemale Allahist.

Noor mees lähenes sellele linnale ja siis Kristus kohtas teda. Ta räägib sellest hiljem, et ta nägi taevalist valgust, päikesest kirkamat. See valguse sähvatus löi ta maha.

See ongi patuse parim koht siis, kui Jumal teda kõnetab. Iga inimene peaks siis langema silmili. Sellest valgusest kuulis Saulus häält, mis ütles talle: „Saul, Saul, miks sa mind taga kiusad?”

Jumala Poeg teab tema nime. Sina, kes oled patune, ta teab ka sinu nime. Ta teab sinust kõike. Ta teab seda tänavat, millel elad. Ta teadis isegi selle maja numbrit, kus Saulus ööbis, siis kui Ananias pidi minema tema juurde.

„Saul, Saul, miks sa mind taga kiusad?”

Kuidas võisid need sõnad tungida läbi tema hinge! Ta peatus, sest need sõnad peatasid tema. Jutlus ei aita midagi, enne kui inimene peatub ning hakkab kuulama ja

evangeeliumi vastu võtma.

Lubagu Jumal, et iga patune peatuks täna õhtul võtma vastu Jeesust. Ta kutsub igaüht nimepidi, me vajame isiklikku Päästjat.

Kui see küsimus „Miks sa mind taga kiusad?” esitati Saulusele, kas ta oskas sellele vastata? Kas ükski patune suudab selgitada, miks ta vaenab Kristust?

Miks sina vaenad Kristust?

Tundub, et keegi vastab:

„Mina ei ole kunagi vaenanud Kristust. Muidugi olen ma väga patune inimene, vanun ja pruugin vägijooke. Kuid Kristusest olen alati rääkinud austavalt.”

Kuid kas see tegelikult on nii? Kas sa pole kunagi rääkinud halvustavalt tema jüngeritest, Jumala lastest?

Pea meeles, et kui räägid halvustavalt nendest, halvustad ka Kristust.

Kui Kristus esitas küsimuse „Miks sa mind vaenad?”, oleks ta võinud lisada:

„Kõndisin maa peal kolmkümmend aastat ega ole teinud sulle midagi kurja, ei ole solvanud sind ega sinu sõpru. Tulin maa peale, et sind õnnistada. Miks sa mind vaenad?”

Sõbrad, kõik õnnistused, mida olete saanud, on tulnud temalt. Miks te ei võiks elada temale? Miks te teda vihkate? Kas keegi oskab selgitada, miks ta ei armasta Jeesust?

Kas keegi kogu maailmas võiks öelda selle põhjuse, miks ta ei armasta Jeesust?

Olen kuulnud räägitavat ühest pühapäevakooli õpetajast, kes oli juhtinud kõik õpilased Jeesuse juurde. Samas juhendas ta neid otsima pühapäevakooli uusi õpilasi. Siis tuli keegi tema õpilastest tema juurde ja rääkis, kuidas ta püüdis kutsuda kellegi vabamõttele lapsi pühapäevakooli, kuid isa ei tahtnud neid lubada.

„Kes on vabamõttele?” küsisid lapsed imestusega, sest nad ei olnud kunagi midagi sellist kuulnud.

Õpetaja rääkis, mida see tähendab. Lapsed olid hämmastuses.

Mõni päev hiljem möödus see tüdruk teel kooli postimajast. Seal nägi ta sama uskmatut meest tulevat välja postiasutuse uksest. Tüdruk läks tema juurde ja küsis:

„Miks te ei armasta Jeesust?”

Kui seda oleks küsinud

keegi mees, oleks ta ilmselt löönud teda. Kuid tema ees seisis laps, kes küsis edasi: „Miks te ei armasta Jeesust?”

Mees sirutas käe, et lükata see isekas küsija kõrvale, kuid nägi pisaraid tema silmis ja kuulis jälle küsimust: „Olge hea, härra, ja öelge mulle, miks te ei armasta Jeesust?”

Veelkord lükkas ta tüdruku kõrvale ja läks oma teed. Kuid tööle jõudnud, ei saanud ta sellest küsimusest vabaks. Iga kiri, mida ta pidi saatma, tundus esitavat küsimuse: „Miks te ei armasta Jeesust?”

Ta püüdis kirjutada, kuid tema pliiats kujundas sõnad: „Miks te ei armasta Jeesust?”

Ta ei saanud rahu. Kui ta kõndis tänaval koos ärisõpradega, helisesid tema kõrvus vahetpidamatult sõnad:

„Miks te ei armasta Jeesust?”

Ta lootis, et unustab selle õhtul, kui tuleb koju pere juurde, kuid ta ei suutnud. Ta ütles, et tunneb ennast halvasti ja läks varakult puhkama. Kuid vaevalt oli ta saanud pea padjale, kui kuulis jälle sama sosistust:

„Miks sa ei armasta Jeesust?”

Ta ei saanud magada. Kesk-ööl tõusis ta üles oma voodist ja ütles enesele: „Nüüd ma võtan Piibli ja vaatan, millest on Jeesus rääkinud. Siis leian kindlasti põhjuse, miks ma ei pea Jeesust armastama.”

Ta avas raamatu Johannese evangeeliumi kohalt. Sõber, kui tahad leida põhjust, miks mitte armastada Jeesust, ära mingil juhul loe Johannese evangeeliumi. Johannes oli tundnud Jeesust nii kaua.

Arvan, et keegi ei saa lugeda Johannese evangeeliumit, saamata juhitud Jeesuse juurde.

Siis luges mees läbi kogu Johannese evangeeliumi, leidmata mingit põhjust, miks mitte armastada Jeesust. Selle asemel leidis ta mitu põhjust, miks armastada Jeesust. Ta jätkas lugemist ja enne kui saabus hommik, oli ta põlvili oma voodi ees. Väikese tüdruku küsimus oli juhatanud ta Päästja juurde.

Sõber, kui oled otsustanud, et ei lähe täna öhtul magama enne, kui oled leidnud mingi põhjuse, miks mitte armastada Jeesust ja hakkad selleks lugema Piiblit, siis avastad, et lugedes hakkad teda armastama.

Olen juba öelnud, et ei ole olemas sellist põhjust, mis takistaks sul teda armastamast. Sa võid minna maa pimedamatesse kohtadesse ja küsida seal elavatelt, kas nad teavad mingit põhjust, miks inimene ei armasta Jeesust, kuid ei saa vastust, sest isegi hukka minevad hinged ei saa mainida sellist põhjust.

Asetu ise täna öhtul sama küsimuse ette.

„Mis see on, mis takistab minul tulemast Kristuse juurde?”

„Saul, Saul, miks sa mind taga kiusad?”

Tungigu see küsimus täna meie südamesse! Viibigem selle ees, kuni võime öelda: „Kristus on minu Päästja ja minu Lunastaja.”

Seejärel teame, et meil on pärand seal, kuhu tema on läinud meile aset valmistama.

Kui Jeesus esitas selle küsimuse Saulusele, siis ta lisas: „Raskeks läheb sul astla vastu takka üles lüüa!”

Kui sina või mina oleksime olnud Kristuse asemel, ei oleks meil olnud mingit kaastunnet Sauluse suhtes. Me oleksime öelnud, et Damaskuse kristlastel oli palju raskem.

Kuid Issand nägi asju teisiti.

„Raskeks läheb sul astla vastu takka üles lüüa!”

Sel ajastul oli veoeslite ajal kaasas kepp, mille otsas oli metallist ora e „vai”. Sellega torgates saadi veoloomad kiiremini jooksuma.

Keegi naine ütles mulle mõni aeg tagasi:

„On kerge pattu teha, aga raske käituda õigesti.”

Teisiti väljendades: „On kerge teenida kurja, kuid Jumala teenimine on raske.”

Tuhanded mõtlevad samuti.

See vaenlase sõnastatud vale on tulnud otse põrgust. See on sama armetu nagu iga teine sealt pärit sõna. Kihutame selle tagasi sinna, kust see on tulnud.

Sõber, see ei ole tõde! Jumal ei ole karm, vaid halastav Isand. Mida ütles Kristus Saulusele?

„Raskeks läheb sul astla vastu takka üles lüüa!”

Kulub teatud aeg, enne kui patune märkab seda. Kui paljud on öelnud minule:

„Härra Moody, kui raske on olla seaduserikkuja.”

See on üsna tavaline väljend. Olen korduvalt kohtu

ees ja vanglas kohanud inimesi, kes on selles veendunud. Kui inimene on sündinud Jumalast, ei ole tal raske teda teenida. Kuid on karm teenida saatanat. Patutee läheb ikka pimedamaks ja raskemaks, mida kauem sellel kõnnitakse.

Lugesin ühest Bostonis elavast mehest, kes oli teinud pettuse. Uudises öeldi, et tema elu oli karm ja julm ning elutee talumatu.

Mõelgem inimestele Chicagos, kelle esindajaid on siin täna õhtul. Näiteks lõbunaine, kes võiks arvata, et tema elu on kerge. Siiski on see lühike, sest see kestab umbes seitse aastat. Ta on lahkunud kodust süütu ja puhtana, jätnud oma ema ja õed. Ta tuli linna ja veedab nüüd aega halvas kohas.

Vahel tema mõtted rändavad tagasi koju, kus ema tema eest palvetas, kus ta sai panna oma pea ema rinnale. Ta meenutab, kuidas ta käis pühapäevakoolis ja kuidas ema püüdis teda õpetada teennima Jumalat.

Nüüd on ta nagu põgenik. Ta ei saa minna koju, häbi on. Ta vaatab tulevikku ja näeb ees ainult pimedust. Mõne

aasta pärast sureb ta kohutaval viisil ja ta maetakse kuhugi...

Tema armatsejate jutud on pelgalt valelik meelitamine. Kas ta on õnnelik? Võid seda temalt küsida ja ta vastab, et tema elu on väga karm.

Küsi seejärel kelleltki puhta südamega moraalselt Kristuse teenijalt, milline Isand on Kristus. Kas ta on range? Küsi siis alkohoolikult, kas tema elu on kerge või on see karm.

Tundsin kord meest, kes oli sügavale vajunud alkohoolik. Tal oli naine ja laps. See mees arvas, et ta võib joomise lõpetada, millal vaid tahab. Kuid ta läks sama teed nagu enamik „möödukatest meestest”.

Olin sellelt paikkonnalt ära kolm aastat, kuid tagasi tulles kuulsin, et tema naine oli surnud murtud südamega. Mehest oli saanud oma naise tapja. Ta oli kaotanud ka lapse.

Nüüd kõnnib ta piki tänavaid kodutuna. Veel neli aastat tagasi oli tal kaunis kodu, naine ja laps. Nemad on ära läinud ja enam ta neid näha ei saa.

Kui oled täna siin, võid

rääkida kõigile, milline on patustaja tee, kas see on kerge või raske. Sina tead, et läheb raskeks võidelda Jumala vastu.

Ära seisa vastu Loojale! Ära usu saatana valesid, ära mõtle, et Jumal on karm isand. Kui jätkad oma valel teel, koged selle sõna tõde, mille Issand ütles Saulusele:

„Raskeks läheb sul astla vastu takka üles lüüa!”

Aga kõrtsmik! Kui püüad temale sellest rääkida, naerab ta meie üle. Ta ütleb, et ei ole mingit hukatust, ei elu pärast seda elu ega mingit kohut.

Meenutan ühte meest, kes oli saatnud hukatuse teele peaaegu kõik selle paikkonna noored pojad. Isad ja emad läksid tema juurde ja palusid, et ta ei annaks nende poegadele vägevaid jooke.

Ta vastas, et tema tegevus oli müüa vägijooke ja tema kavatsus oli müüa neid igaühele, kes soovib osta. Tema kõrts oli pime paik, pime nagu põrgu. Kuid ka sellel mehel oli isa süda, sest temal oli poeg. Ta ei teeninud Jumalat, kuid ta teenis oma poega. Ta siiski ei pidanud meeles, et mida inimene külvab, seda ta ka lõikab.

Sõbrad, iga inimene saab lõigata seda, mida on külvanud. Võibolla ei toimu see kohe, kuid lõikusaeg tuleb ometi. Kui sina hukutad kellegi teise poja, tuleb keegi, kes hävitab sinu poja.

Pea meeles, et Jumal on õiglane Jumal, ta on õiguse Jumal. Ta ei salli seda, et keegi hävitab teisi ja arvab ise pääsevat kaitstult. Kui asetume tema käskude vastu, peame kannatama.

Ajad läksid. Kõrtsmiku pojast sai vägijookide ori. Elu läks talle nii raskeks, et ta haaras lõpuks püstoli ja tulistas ennast. Isa elas veel mõne aasta, kuid tema elu oli kibe nagu sapp. Lõpuks langetas ta hauda.

Sõber, on raske astla vastu takka üles lüüa! Võibolla lahkute sellest palveruumist naerdes igale sõnale, mida olen öelnud teile täna õhtul. Kuid nii tõesti, kui Jumal elab, tuleb tasumispäev igaühele. On ainult aja küsimus, millal see tuleb.

Mõelgem variserile. Ka temale tuleb aeg, kui ta saab lõigata seda, mida külvas. Võibolla ei saa ta karistatud

selles ajas, kuid kord asetatakse ta taevase kohtujärje ette. Seal saab ta oma palga.

Need mehed on libeda suuvärgiga ja meelitavad ning ühiskond aktsepteerib neid. Kuid kui keegi vaene naine langeb, saab ta kõikide halvaks panu, samas kui need petlikud ahvatlejad saavad elada täiesti auväärsena. Seaduse käsi ei puuduta neid ja seetõttu tunnevad nad ennast turvaliselt.

Kuid nad eksivad. Tuleb aeg, kui taeva Jumal paneb nad aru andma. Nad ütlevad, et Jumal neid ei karista. Kuid taevast tulnud korraldus on ka nendele: „Mida inimene külvab, seda ta ka lõikab.”

Nädal tagasi jutlustasin teemal: „Kristus on tulnud tervendama purustatud südameid.”

Siis rääkisin, et olin saanud kirja ühelt naiselt, kes oli täielikult murdunud. Ühel õhtul oli tema mees tulnud koju ja öelnud, et on sattunud seaduse pihtide vahele ja ta pidi põgenema.

Mees lahkus ega teadnud naine, kuhu. Mees jättis maha tema ja kaks last. See oli

murelik kiri ja kuulen veelgi oma kõrvades naise kaebust.

Kui sellel õhtul rääkisin sellest juhtumist, istus rõdul mees, kelle süda hakkas kõvemini lööma, sest arvas, et räägin temast, kuni selleni, kui mainisin kahte last. Sain teada, et ka tema oli võtnud raha, mis ei olnud tema oma, kavatsedes selle tagasi maksta. Kuid kui ta ei suutnud maksta, siis ta põgenes.

„Minul oli kaunis naine ja kolm last,” selgitas ta. „Kuid ma pidin nad jätma, et saaksin olla peidus siin, Chicagos. Minu tabamise eest on välja pandud tasu.”

Nädal hiljem sai see mees kogeda, kui tõelised on minu teksti sõnad. Ta oli suures hädas. Ta tundis, et ta ei soovinud enam oma koormat kanda ja ütles minule:

„Härra Moody, palvetage minu eest. Palvetage, et Jumal oleks mulle armuline.”

Me langesime põlvili. Ma ei tea, kas olen kunagi tundnud nii suurt kaastunnet kellegi vastu, kui tema suhtes.

Ta küsis minult, kas ta peaks reisima tagasi. Julgustasin teda küsima seda

Issandalt. Siis me palvetasime veel korra.

See juhtus pühapäeva õhtul. Palusin tal tulla järgmisel õhtul minuga kohtuma. Ta meenutas, kui raske on tal tagasi reisida oma kodulinna, anda ennast kohtu kätte ja tuua häbi abikaasale ning lastele. Ta saaks karistuseks kümme aastat.

Tuli esmaspäeva õhtu. Ta tuli kohtuma ja ütles: „Härra Moody, olen palvetanud ja usun, et ta on andnud minule andeks. Kuid ma ei ole iseenda oma. Pean reisima tagasi ja andma ennast võimude kätte. Saan küll karistuse, kuid pean siiski minema.”

Ta palus mul palvetada tema naise ja laste eest ja siis ta lahkus. Nüüd on ta ilmselt kohtuvõimude käes.

Sõber, ära ütle, et patustaja tee on kerge. On küll raske võidelda patu vastu, kuid tuhat korda raskem on surra ilma lootuseta. Kas sa tahad nüüd vastu võtta Kristust? Võta tema vastu, siis on ta sinule tee, tõde ja elu.

D. L. MOODY

raamatus „Suuri ilo”

David Hernandez

vabanemisest

Jumal näitas Davidile, kes on teeninud üle 20 aasta, mida ta vajab vabanemiseks. Nüüd on ta püsivalt vaba ja aitab tuhandeid teisi elama samasuguses vabaduses. David on näinud tuhandeid vabanemas kauakestnud ahelatest ja hirmudest.

Minu suguvõsas on põlvkonniti võideldud deemonite vastu. Vahel on esinenud ka nõidust. Minu vanaisa vanaisa oli nõid Mexicos. Tema juurde tuldi siis, kui taheti kedagi needa või vajati terivist. Ta kasutas selleks deemonite väge.

Vaenlase strateegia on rünnata kõiki sugupõlvi ja kõiki pereliikmeid. Ta kasutab kõike, mida saab. Inimeste vahel on erinevused, kuid vaenlane püüab sind rünnata samal viisil, mis oli mõjus sinu esiisade suhtes. Sa ei pea rünnakule alistuma, kuid selline on vaenlase strateegia.

Pere ajaloo on sellest mitmeid näiteid. Kannatasin ise sügava ahistuse ja masenduse

all, mis algas juba lapsepõlves. Kui meie pere sai usklikuks, murdus minu elus teatud raskus.

Olen korduvalt kohtunud deemonitega. Ma ei püüa sellega muljet avaldada, vaid see lihtsalt on tõsiasi. Juba 7aastaselt kogesin vaimset raskust. Tajusin, kuidas minu ümber käis sõda valguse ja pimeduse vahel: sõditi minu hinge pärast.

Sellest alates hakkasin kogema raskust, hirmu ja ahistatust. Ma ei teadnud, millest rõhumine lähtus või mida see võiks põhjustada. Ahistus lausa halvas mind ja see kestis üksteist aastat, seni kuni sain päästetud.

Kui andsin oma elu Kristusele, murdis Jeesus ahistuse meelevalla. Deemonite vägi murdi sellega, kui võtsin vastu Püha Vaimu. Siiski jäid vaenlase pettused mõjutama minu mõttemaailma. Kuna ma sellega ei tegelenud, avaldus nende mõju veel hiljemgi.

Olin abielus ja teenistuses,

nägin imesid, ajasin välja deemoneid, kuulutasin evangeeliumi – ja siiski kannatasin ise paanikahäirete all. Vahel isegi jutlustades kogesin, kuidas mind rünnati. Süda võis peksta nii kõvasti, et tundsin lööke kaelal: minu nägemisvõime ahenes, tundsin ennast nagu halvatuna, kogesin valu ja hingeldasin.

Kuidas nii, mõtlesin. Mina olen ju evangeeliumikuulutaja! Tundsin enese olevat teeskleja.

Deemonid ründavad, sest nad püüavad pääseda tagasi. Samas ei saa nad teha mida iganes. Päästmine piirab neid, kuid nad katsetavad piire.

Sellist võitlust kogedes kartsin, et kaotan mõistuse oma tunnete ja mõtete ebastabiilsuse tõttu. Ütlesin Jumalale lihtsalt: „Vajan abi. Aita mind palun, Püha Vaim.”

Oli sellest väga tüdinenud.

Pastorid püüdsid aidata minu probleemi lahendada, prohvetid püüdsid prohveteerida ja õpetajad õpetada, kuidas saada vabaks. Prooviti nii õli kui soofariga. Käisin vabastuspalvetel, ärkamis- ja ülistuskoosolekutel.

Miski ei töötanud, ja kui midagi mõjus, siis aitas see

üksnes mõneks nädalaks, mille järel olin taas aheldatud. Häired olid vahel kerged, kuid kurtsin sageli Issanda ees, et tahan saada sellest vabaks.

Ma ei soovinud sellist elu. Jumal pole loonud meid elama masenduses või ahistatuses.

Vaimulikke ahelaid peetakse vahel normaalsuseks, kuid see pole nii. Hakkame mõtlema nagu ohvrid, kuigi oleme võitjad Kristuses. Me ei mõista oma identiteeti ega pärandit ja rahuldume sellega, et hea ja halb enesetunne vahelduvad.

Muidugi on kristlase elus tuline ja maailmas on meil ahastust. Kohtame läbikatsumisi, kiusatusi, tragöödiad ja vastupanu, kuid ka rünnakutes võime elada võidukat elu. Tohime alati kogeda rõõmu, rahu ja armastust ning olla kindlad vaimus.

Püha Vaimu väe ja Piibli ilmutuse kaudu tean nüüd, kuidas elada vabana. Me ei pea jääma ahelatesse või saama pimeduse poolt alla neelatud. Ükski Kristuse lunastatu ei pea elama nii. Elamist pimeduses põhjustab teadmiste puudus. Minu rah-

vas hukub tarkuse puudusel (Ho 4:6).

Sinu elus võib esineda selliseid kindlustusi nagu ahistatus, masendus, süüdistus või sõltuvus, mis hävitavad sinu vaimuliku elu, kui sa pole vaba nendest piinavatest ahelatest.

Sind pole loodud elama ahelates. Vaimulik sõjapidamine on võitlus sellega, kas sa usud tõe või valet. Õpetan sulle, kuidas tõe toob vabaduse. Ahelad murrab Püha Vaim. Kuigi see võib tunduda iseenesest selge, ei suuda me siiski oma elus seda alati saavutada. Me ei täida seda vaimu tasandil.

Deemonlikest ahelatest vabanetakse meelevalla kasutades. Deemonid peavad kuulutama Jeesuse nimel antud korraldustele. Kristus on seatud valitsema ja mind on asetatud Kristusesse. Minu korraldus on sama kui Kristuse oma. Deemonid tuleb panna vaikima.

Need ründavad pettuse abil. Vaenlane saab meelevalla üksnes siis, kui see suudab petta meid seda temale üle andma. Me arvame, et vaenlane on tugev ja seetõttu saab ta rünnata. Deemonite tugevusele

keskendumine on Püha Vaimu solvamine.

Kujutame ette, et Püha Vaim peab võitlema deemonitega ja palub selleks meiltki abi: „Ütle nii! Või teosta selline rituaal!”

See on religioossus, mitte Püha Vaimu viis tegutseda. Püha Vaim ei võitle nii, kuna ta on väelisin Vaim. Deemonite vägi puruneb Püha Vaimu väe laine all nagu laste liivalossid.

Meid kutsutakse üles elama selles väes. Meil on meelevald.

Esimene samm on käskida deemonitel lahkuda Jeesuse nimel.

See, mis alles jääb, ei ole enam otseselt deemonitest, kuna deemonliku juurega on tegeletud. Järele jäävad petlikud mõtteviisid. Deemonid räägivad valesid, mis põhjustavad meeleepettust.

Kui deemon on vaigistatud, võime ise jääda korrutama selle valesid. Tegemist on mingi kindlustuse, mõttemudeliga. Teeme vastupidiselt sellele, kuidas peaksime. Kordame endale valesid tõe ja Jumala sõna asemel.

Probleemi juur on selles, et me jääme kordama valet mõttemiisi. See põhjustab tundeid

ja tegevusi, millest on saanud käitumisviis. See muster hakkab ennast kordama ja sellest saab vaimulik ahel.

Mõni usklik tegeleb ahela tagajärgedega, aga mitte selle põhjustega. Põhjuseks on alati pettus. Kõik vaimulikud ahelad saavad alguse pettusest. Üksnes tõde teeb meid vabaks.

Kui ollakse ahelais, on järelikult mingi tõde hämarunud. Püha Vaim aitab meid seda avastada.

Proovisin kõiki teisi meetodeid. Need pole tingimata halvad. Kaliforniast võib sõita Floridasse autoga, kuid võib ka lennata.

Võib kasutada traditsioonilisi meetodeid, mis on samuti head, kuid on parem astuda vastu Kristuse nimel. Oluliseks saab, mida usutakse: kas Jumala tõde või vaenlase valet.

Samas esineb oht muutuda küüniliseks: „Ma juba proovisin seda. Ma juba tean.”

Kuid see on lisavale, mis segab meid tegelemast peavalega. Valed seovad inimesed kindlustustega, samuti nagu süüdistused tehtud pattude tagajärjel.

Ahistus, masendus ja sõltu-

vused on pettus, millele kindlustused rajanevad. Kui tahad kindlustuse hävitada, pead tegelema pettuse juurega. Kui mõistad tõde, siis vabaned.

Pettuse juurtega tegeldakse nii, et esmalt avastad tõe Püha Vaimu juhtimise, Piibli sõna tundmise ja võitnud sõnaõpetajate abil. Sellisel viisil vabanetakse tasapisi.

Kriisi saab vältida põhitegevustega. Mõni probleem kaob igapäevase palve ja Piibli lugemise abil. Mõni ei kasuta isegi neid põhitegevusi ja on seetõttu vaimulikult alatoidetud. Ta on ahelates, teadmatuses, masenduses ja ahistuses, ega mõista miks.

Kui teostada põhitegevusi kuulekalt ja olla osaduses Jumalaga igapäevaselt, jõutakse täiesti uuele tasandile. Ela Jumala kirkuses, sest demonid ei talu seda.

Probleem on selles, et keskendutakse liigselt sümptomitega tegelemisele. Kogudus on lausa sundmõtlemise taoliselt keskendunud demonitele. Mõeldakse liigselt pimeduse tegudele. Samas ei teata, kes meis elab?!

Hingevaenlane võidetakse siis, kui paljastatakse selle vembud.

Kindlustused asuvad uskliku mõtlemisse juurdunud mõttemudelites. Mõtteviisid tekitavad teatud tundeid ja käitumistavasid, paljud kordavad sama mudelit ikka uuesti. See ongi vaimulik ahel. Masendusest on saanud kindlustus.

Selle taustal esineb ka vaimulikke mõjutusi. Sageli usub masenduses inimene valet, mis puudutab teda ennast, Jumalat või Jumala hoiakut inimese suhtes.

Vale, mida ise uskusin, siis kui võitlesin ahistusega, rajanes käsumeelsuse jäänustele, mille tõttu elasin hirmu meelevaldas.

Jumal kutsub üles elama valvsana, kuid mõni elab vaeulikult meelestatuna. Ise uskusin valet, et Jumal oli minu peale vihane ja tahtis kogu aeg karistada.

Ma küll ei öelnud seda välja. Oma mõistuses teadsin, et see on vale, kuna sellest on kirjutatud Piiblis.

Siiski ei lubanud ma endal uskuda tõde. Hämmastusin, miks. Hakkasin uurima oma minevikku ja märkasin, et sama vale oli kordunud juba minu lapsepõlvest alates. See tuli erinevates vormides, kuid

sisu oli sama: Jumal ei armasta mind.

Kui see vale sai murtud, siis vabanesin. Sama ilmutus on vabastanud paljusid.

Kalifornia Costa Mesas toimunu on selle täiuslik näide. Viibisin seal hiljuti, kuid täitus see, millest Püha Vaim andis ilmutuse juba aastaid tagasi. Ilmutus taaskogemine tõi suurt rõõmu Jumala ligiolus ja kirkuses. Toimusid imed.

Kavatsesin käskida kõiki ruumis viibivaid deemoneid lahkuda, kes olid hakanud oma kohalolu väljendama. Tõstsin juba mikrofoni, kuna minu usulisest mõtteviisist olid alles jäänukid. Kuid Püha Vaim peatas minu tegevuse, kuna tema ise korraldab asjad.

Langetasin mikrofoni ja hakkasin Jumalat teenima. Tundsin tegelikult, kuidas minu selga puhus tuul. See puhus kõikjal hoones ja kuulud hääliitsused vaikisid. See on Püha Vaimu vägi. Tema võidab deemonid hetkega.

Tema ei pea ponnistama, vaid lööb neid oma väega suveräänselt. See on nagu eelmaitse sellest, kuidas Püha Vaim vabastab ja täidab kõik

Jumala töötused.

Püha Vaim liigub koosolekutel nii võimsalt, et inimesed kuulevad ülistusele lisaks ingliskoorige häält, mida saab kuulata ka DVDlt.

Ameerika oli võimas judeo-kristlik maa, kuid oleme näinud seda muutumas meie silmade all. Jumal rääkis sellest pimedusest:

„Olete teinud kõike seda, mida olete ise leiutanud. Nüüd teen mina, mida mina suudan.”

Praegu teeb Jumal Ameerikas seda, mida tema suudab. Piibel räägib veel suuremast pimenemisest. Jeesus ütles, et viimased päevad on rasked, kuid ta ei öelnud kunagi, et evangeelium kaotab oma väe. Ükski sündmus ei saa nõrgendada Jumala evangeeliumi väge. Usun, et see on aeg enne Kristuse tulekut, kui näeme maailma suurimat ärkamist.

Tean, kuidas see kostub, kuna ärkamisest on räägitud mõttetult palju. Minevikust näeme, et aegajalt tegutseb Jumal suveräänselt. Ärkamisi on olnud ja me näeme saabumas uut ärkamist.

Usun, et astume Ameerikas ja kogu maailmas Jumala kir-

kusesse. Usun, et nähtav ja taevalik maailm kohtuvad. Midagi väga suurt on toimumas. Meid valmistatakse selle jaoks ette. Kanalid, mille abil ärkamine laialdaselt levib, on kultuur, tehnoloogia ja sotsiaalmeedia.

Ärkamine levib internetis hetkega ja jätab varju kõik teised liikumised: tervenemise ja vabastamise, prohveteerimise ja karismaatilisuse. Me ei ole üksnes osa liikumisest, vaid näeme ise Jumalat tema väes.

Kui sind on tabanud paanikahoog, siis tea, et ka selles kogetavas pimeduses on Jumal koos sinuga. Ta kohtab meid meie raskematel hetkedel. Võibolla oled paanikas, sul on piinavad mõtted ja sa kardad, kas sa kunagi vabaned. Jeesus on koos sinuga sinu toas. Seal, kus on Issanda Vaim, seal on vabadus. Jeesuse nimel, vabane sellest ahistusest. Me sõitleme seda.

Püha Vaim, aita ära tunda rünnakute taga olev vale.

TV7 saates

„Yliluonnollista”

Meie tervenemise teekond II

Tervenemise pähhkel

Jan: Hei ja tore jälle näha. Jätkame tervenemise teemal, sest see on valdkond, mis on meile kõigile väga oluline. Kuigi sa ei ole haige täna, siis kui tuleb järgmine gripihooaeg või mingi ime koroonakaraana, vajame me selleks usku. Usk tuleb kuulutusest, kuulutus aga Kristuse sõna kaudu. Räägime sellest täna, kusjuures vähemalt mina vajan tugevamat usku.

Joy: Täiesti. See on valdkond meie elus, kus me vajame abi.

Jan: Ja kus me võitleme.

Joy: Me vajame arstide abi, vajame haigla abi, me vajame ka ravimeid, aga me vajame Jeesust.

Jan: Me saame peaaegu igapäevaselt palvesoove inimestelt, kes on pöördunud arstide poole, kuid kes vajavad imet. Ja Jeesus on sama.

Joy: Oleme Janiga natuke nagu uurijad, kes soovivad tungida Piiblisse ja õppida. Kui me juba oleme õppinud

tervenemisest midagi, siis on see kestva õppimise ala. Meil polnud selline algus, et imed hakkas kohe sündima, et Jeesus astus alla meie ellu ja kõik oli täiuslik. Ei, vaid kui miski, siis see on olnud võitlusväli. Sõjapidamine lausa päevi ja öid.

Jan: Meil on soov näha, et see tegelikult töötab...

Joy: ... veel rohkem kui varem.

Jan: ... näha, et töötab see, millest räägitakse Piiblis. Kuna see imeline Jeesus, kes tervendas kõik haiged, kes tulid tema juurde, ütles, et tema on seesama eile ja täna ja igavesti ning kes elab ka minus – siis ma tahan näha sedasama.

Joy: Meil on selline kogemus, et me olime tulised usus, täidetud Püha Vaimuga, me armastasime Jeesust ja käisime koguduses; me lugesime Piiblit ja meil oli Jeesuse ülestõusmisvägi podisemas meie sees – ja siiski oli meil mitmesuguseid haigusi. Kui mõni haigus tuli, siis see kukutas

meid, kuni me kuulsime, et Jeesus on seesama eile ja täna ja igavesti. Alates sellest päevast algas muutus.

Jan: Üks tähtsamaid tekste, mis meid aitas on Õpetussõnade 4:20-22: „Mu poeg, pane tähele mu sõnu, pööra oma kõrv mu kõnede poole! Ära kaota neid enesel silmist, hoi need oma südames; sest need (Jumala sõnad) on eluks sellele, kes need leiab, ja terviseks kogu ta ihule!” Jumala sõna on elu ja ravim kogu ihule.

Joy: Kogu ihule! Kas see saab pidada paika? Vaatasin, mida tähendab sõna ravim algkeeles. See tähendab vabastamist. Jumala sõna on vabastus, see on tervis, see on tervenemine ja täiuslikkus. Selles on terviklikkus, leevendus, parandusmeetod, ravi, tervendav abi, tervenemisviis või tohterdamine. Selline on Jumala sõna.

Jan: Ilmselt oled sinagi kuulnud, et Jumal tahab tervendada või et Jumala sõna tervendab. Meil on siin pähk-
leid. Pätkel on hea võrdpilt. Võime mõelda, et on suurepärane, kui Jumala sõna tervendab, ka mina soovin selle tervendavat väge.

Joy: See on ravim, mida igaüks vajab.

Jan: Sealjuures võid kogeda sama, mida kreeka pätklitega: kuidas tulla tervenemisega toime nii, et see hakkab tegelikult tööle. Kuigi ma käin koguduses, kuulan ja püüan ja usun ja püüan uskuda, aga siiski ma ei tervene.

Joy: Ma ei pääse sellele ligi.

Jan: See ei tööta. Paljud võitlevad just sellega, et nad on kuulnud selle imelise sõna, kuid nad ei saa seda kätte.

Joy: Kuidas saada kätte see suurepärane tuum pätklist, et seda süüa. Tahan süüa seda kui ravimit. Kuidas saada katki pätklikoor? Ma vajan pätklitange, mis on sinu, mitte minu käes.

Jan: Kui ma kasutan pätklitange, ei ole vaja palju jõudu, et seda kätte saada.

Joy: Näita.

Jan: Siin see on, palun.

Joy: Ma tahan purustada ka oma pätkli.

Jan: Jumala sõna, mis on tervendav ravim, on ka pätklipurustaja.

Joy: Piibel ütleb Hb 4:12: „Sest Jumala sõna on elav ja tõhus ja vahedam kui ükski kaheterane mõök ning tungib

läbi, kuni ta eraldab hinge ja vaimu, liigesed ja üdi, ning on südame meelsuse ja kaalutluste hindaja.”

Jumala sõna on see mõök, mis tungib läbi ja avab Jumala sõna minu jaoks. Ma hakkan sealt leidma neid aardeid, seda ravimit, seda vabanemisviisi, seda imelist väge, mis selles on. Sõna on ravim pähkli sees, pähkli toitev osa, kuid see on ka koore purustaja, nii et pääsen sisule ligi. Seda kõike on Jumala sõna.

Jan: Tervenemise valdkond on olnud meile väljakutse: ei olnud piisav, et üks kord mõista, et Jumal tahab tervendada ja kõik oligi valmis. Mitte sugugi. Me pidime sellesse sukelduma, tungima selle sisemusse, et seda mõista. Pidime kuulama jutlusi, lugema raamatuid tervenemisest: lugema, lugema, lugema, lugema; kuulama, kuulama, kuulama. Kuni ...

Joy: ... see avanes.

Jan: Usk sündis. Kui sa teed seda piisavalt kaua, siis ei jää usk ilmnemata.

Joy: Sõna avaneb.

Jan: Püha Vaim avab selle sõna ja äkki sünnib usk. Sa

pääsed sellele ligi. Kui usk sünnib sõna kaudu ja selle kuulamisest, siis sul lihtsalt on see usk. Sellepärast istume siin, olles teinud neid saateid kaksteist aastat ega pole kunagi öelnud, et täna me ei saa tulla, kuna oleme haiged.

Joy: Mitte ühtegi korda. Hb 4:2 ütleb: „Meile on kuulutatud evangeeliumi nõnda nagu neilegi, kuid kuulnud sõnast ei olnud neil kasu...”

Head sõnumit kuulutati neile, kuid see ei avanenud, kuna „see ei talletunud usu läbi kuulajaisse”. See peab avanema ja siis ma pean seda sööma. Võtma selle vastu. Laskma sel imenduda ja minna endasse.

Vaatame Ps 107:20: „Ta läkitas neile oma sõna ja tervendas nad ning päästis nad haura veerelt.” Mõnigi võitleb eluohtliku haigusega elu ja surma peale. Jumala sõna on elu ja haigele on see väga tähtis. Kas miski saab põhjustada minus elu, kui mulle kas tundub või midagi minu elundites tegelikult põhjustab surma. Jumala sõna toob elu ja ta läkitas oma sõna. Ta tervendas nemad ja päästis nad hauast. Jälle räägitakse sõnast, selle mõjusast väest.

Jan: Kui vaatame veel Õpetussõnad 4:20-21, siis mida see tähendab konkreetsemalt. Meile on see tähendanud, et kui meil on olnud tervisega väljakutseid, ei ole piisanud, et me lihtsalt silmitseme Jumala sõna.

Joy: Ega pole aidanud see, et me oleme käinud väelistel palvekoosolekutel. Oleme saanud palvetada tuhandeid kordi, aga tervenemist ei ole tulnud. Pole alati olnud nii, et keegi suurepärase külalisjutlustaja palvetab ja siis ma olen terve. Vahel seda juhtub, kuid mitte alati.

Jan: Neid pole ka alati kohal siis, kui neid vajatakse. Seda usku vajab igaüks ise tervenemiseks argipäeval oma elus. Nii et meie usk kasvab ja töötab ka esmaspäeva hommikul, siis kui ma ei ole koguduses.

Õpetussõnad 4:20-21 räägib, et ei aita see, kui ma üksnes vaatlen. Esmalt öeldakse: „Mu poeg, pane tähele mu sõnu,” nii et keskendud sellele, mida öeldakse. Teiseks „pööra oma kõrv mu kõnede poole”, pühendu selle tegemisele, mida tegelikult öeldakse.

„Ära kaota neid enesel sil-

mist.” Oleme pidanud kuulama ja kuulama ning lugema ja lugema, mitte et vaid hetkeks keskendutakse. „Hoia need oma südames,” e loeme seni, kuni need lähevad mõistusest südamesse, kuna südame usk päästab ja toob tervenemise. Usk tuleb kuulutusest, kuulutus aga Kristuse sõna kaudu.

Joy: See on veidi nagu söömisega. Kui pätkel on kapis ja ma tean seda, aga ma ei võta ega söö, siis see ei aita mind ega anna mulle energiat. Kui minu Piibel on riiulis ja ma ei loe seda, siis see ei aita mind. Pätkel tuleb panna suhu ja seda tuleb korralikult närida.

Samuti pean võtma Jumala sõna, lugema, mõtisklema ja siis lugema veel teisi kohti ja teisi raamatuid. Siis tuleb seda neelata ja võtta tegelikult vastu endasse.

See on nii elu kui ravim. Sellel on mõju minu ihule. Võtan seda isiklikult ja süüa seda ise. Ei süüa ainult teisi. Siis see läheb minu makku ja hakkab imenduma minu vere ringesse ning mõjutab iga rakku minu ihus.

Jumala sõna võib võtta ravimina samal viisil. Võtame

näiteks Jesaja 53:4-5: „Ent tõeliselt võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid. Meie aga pidasime teda vigaseks, Jumalast nuhelduks ja vaevatuks. Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud.”

Võtame näiteks ainult selle lõpu: „Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud.”

Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud. Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud. Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud.

Kuidas see saab olla, mina olen ju haige? Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud. Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud.

Ma ei mõista seda, Jeesus. Kuidas sa võid nii öelda?

Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud. Ma olen nii kaua olnud haige. Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud.

Jeesus ma ei suuda. Mida see tähendab? Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud.

Ma vaatan seda nagu pähk-lit ega mõista. Tema vermete

läbi on mulle tervis tulnud. Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud. Tema vermete läbi on mulle tervis tulnud.

Jeesuse vermete kaudu. Jeesuse vermete kaudu. Jeesus suri ristil. Tema sai haavad, mis löödi tema ihusse. Tema haavade kaudu võttis ta minu haiguse.

Äkki näen, et ta kandis ka minu füüsilised valud. Sõna avaneb ime kaudu. Saabub ilmutus.

Ma saan pildi Kolgatast, tema kannatustest. Minu ettekujutus hakkab liikuma ja ma märkan, kuidas ta sureb seal minu eest täielikult. Midagi muutub minu organismis. See haigus nagu siirdub tema peale. Minus toimub vabanemine. Jeesus, sa kandis ka selle. Sa võtsid ka selle.

Siis koor puruneb ja ma näen seda. See valgub sisse. Ma mõistan seda. Ma hakkan tundma, kuidas valu annab järele. Võibolla mitte täna veel täielikult, kuid toimub väike algus.

Mõne tunni pärast võtan seda sõna ja ravimit veel juurde. Ma veelkord mõtisklen. Ja veel mõne tunni pärast uuesti. Järgmisel päeval kolm korda päevas. Võtan ravimit

nii nagu tegi Derek Prince. See avaldab mõju. Tervene mine tuleb.

Jan: See sõna ise on ravim. Ka mina olen seda sünnud, seni kuni see on tõelisem kui sümptomid, kuni see sõna räägib tugevamini, kuni ma tean, et kui ma panen oma käed haigete peale, saavad need terveks. Ja see on tugevam kui see, mida kogen.

Mul oli möödunud nädalal ärritav puusavalu, mis käies tegi haiget. Ma igal hommikul ja igal õhtul panin oma käe selle puusa peale ja kuu-lutasin: ole terve.

Sealjuures ma uskusin, et kui panen oma käe enda ihu peale, siis ma saan terveks. Tegin seda hommikul, lõuna ajal ja õhtul ning kahe päeva pärast oli kõik kadunud. Selle juures ma otsustasin, et kuigi tunnen valu, on Jumala sõna tõelisem ja väelise. See töötab.

See olgu julgustuseks sulle, kes sa mõtled, et palvetasid ühe korra ja midagi ei toimunud. Alati ei juhtu see kohe sealsamas, ühe korraga. Kuid just samuti nagu ravim, mille arst sulle annab, – söö seda antibiootikumi kaks nädalat hommikul ja õhtul ning sa

teed seda – ning kahe nädala pärast oled täiesti terve.

Samuti on sõna ravim, mida ma võtan seni, kuni olen terve. Ma ei oota ega arva, et olen kohe terve. Ma tarbin seda seni, kuni olen terve.

Joy: Jesaja 55:8-11: „Aga minu mõtted ei ole teie mõt ted, ja teie teed ei ole minu teed, ütleb Issand. Sest otse kui taevad on maast kõrgemal, nõnda on minu teed kõrgemad kui teie teed, ja minu mõtted kõrgemad kui teie mõtted. Sest otsekui vihm ja lumi tulevad taevast alla ega lähe sinna tagasi, vaid kastavad maad ja teevad selle sigivaks ning kandvaks, et see annaks külvajale seemet ja sööjale leiba, nõnda on ka minu sõnaga, mis läh tub mu suust: see ei tule tagasi mu juurde tühjalt, vaid teeb, mis on mu meele järgi, ja saadab korda, milleks ma selle läkitasin.”

Selline on tema sõna, mis on lähtunud tema suust nagu vihm ja lumi taevast. See läks maasse ja niisutas seda. Jumala sõna läheb meie elunditesse ja teeb seda, milleks see on saadetud. Ravim töötab, kui me tarvitame seda eeskirja kohaselt.

Jan: Ja regulaarselt. Nüüd hakkame igaüks seda ravimit tarvitama ja nüüd ei ole kaalukaasil minu ja Joy kogemused, vaid Jumala sõna. Jumala sõna ise ütleb, et see on ravim, mis tervendab. Me usume sellesse. Jumal on tõeline ega valeta. Tema sõna töötab.

Palvetame. Tänu et Sina saatsid sõna ja see tervendas meid. Tänu et Sa tulid, Jeesus, kui elu sõna, Jumala sõna. Sa tulid ja tervendasid kõik haiged, kes tulid Sinu juurde. Me tuleme täna, Issand, Sinu juurde ja toome igaühe kes on haige ja võitleb valude, kannatuste, taudide, vähi või mis tahes haigusega. Toome täna igaühe Sinu juurde, Sinu tervendava sõna juurde, kes oled meie arst. Ma kuulutan Sinu nimel, et igaüks, kes tuuakse täna Sinu palge ette, igaüks kes tuleb täna Sinu juurde, kogeb sama, mida meie ja mida kogeti kaks tuhat aastat tagasi: et igaüks, kes tuleb Sinu juurde, saab terveks. Tänu et Sinu tervendav vägi puudutab nüüd iga haiget ja me sõitleme kõiki haigusi, valusid ja vaevu, need lahkugu Jeesuse nimel! Tulgu

vabadus ja tervis. Täname juba ette selle eest, mida Sa nüüd teed.

Joy: Tänu Jeesus, et me saame olla mustvalged selles küsimuses. Me oleme valguse poolel. Me olime enne pimeduses, kuid nüüd me oleme valgus. Võime uskuda saja-protsendiliselt sellesse, mida Sa, Jeesus, tegid ja millele osutasid ja mida Sa ütlesid. Saame tulla Sinu sõna ette, Issand, kuna Sina oled Jumala Sõna. Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal. Temas oli elu ja elu oli inimeste valgus. Siin räägitakse Jeesusest ja sõnast samaväärsena. Jeesus, Su nimi on Jumala Sõna, nagu leome Ilmutuse raamatust. Tänu et saame võtta Sinu sõna tõena sajaprotsendiliselt. Las see valgustada kogu meie organismi ja rõõmustada sellest, et oled kandnud meie haigused, valud ja haavad. Tänu Issand, halleluuja!

Jan: Piibel on hea raamat ja Jumal on hea. Halleluuja!

**JAN ja JOY
CEDERCREUTZ**

TV7 saates
„Jumala puhuu”

Paasapäha kui võti Ilmutus- raamatu saladustesse

Külaline kinnitab, et Piibli paasapäha on võti Ilmutusraamatu saladustesse. Paasapäha on see kuvand, mis aitab mõista lõpuaegu.

Paljud juutidest, kes usuvad Jeesusesse, on kohanud teda üleloomulikul viisil. Nii juhtus ka külalise rabi **Kirt Schneideriga**.

Ta jutustab, mis juhtus juudi noormehega, kes oli gümnaasiumi maadlusmeister ja kasvas kogukonnas, kus peaaegu kõik olid juudid. Temast sai julge Jeeseuse kaitseks kõneleja.

Hiljem lõpetas ta piiblikooli, kus ei usutud Vaimuga täitumisse. Siis ta abiellus ja täitus Püha Vaimuga ega liigu koos peavoolu suundumustega.

Maadlusest sai minu identiteet. Alustasin maadlusega 7. klassis. Igal aastal panustasin sellesse ikka rohkem, kuni spordist sai peaaegu et minu elukutse. Treenisin kogu aasta vältel. Olin

väga eesmärgikindel ja distsiplineeritud.

Lõpuks kogesin, et olen võitmatu. Tundsin end turvaliselt ja pidasin ennast tugevaks. Sain kolledžis õppides maadlusstipendiumi.

Kuid kui lahkusin matilt pärast viimast võistlust, kaotasin midagi oma elus. Maadlusel ei olnud minu elus enam mingit tähtsust. Olin vanim laps ja lahkusin kodust õpinguteks. Kaotasin oma identiteedi ja elusuuna.

Tundsin selle ees hirmu taitates, et ei kontrolli enam oma elu ja et maailmas oli selline minust tugevam jõud nagu surm. Olin allakäigu keerises.

Veetsin esimese õppeaasta peamiselt magades. Püüdsin pageda piinava enesetunde eest. Kogesin, kuidas saatan naerab minu üle. Olin nagu seestunud.

Ma ei teadnud hingevaenlastest teoloogiliselt midagi, kuid kogesin teda. Olin segaduses

ja otsisin vastuseid.

Lõpuks katkestasin õpin-gud. Arvasin, et rikkaks saamine parandab minu enesetunnet. Teadsin, et raha ei ole lahendus, kuid ei leid-nud ka midagi muud. Arvasin, et see aitab natukene ja hakkasin rajama oma ette-võtet.

Siis kuulsin ühest raamatust. Olin müügijuht ettevõttes, mis müüs sõnaraamatuid. Kui vestlesin ühe kolleegiga, rääkis see kel-legi india guru raamatust „Joogi elulugu”, mida ta ise luges.

See guru suutis hõljuda õhus. See köitis mind. Leviteerimine tundus kindlalt taevalik.

Otsin endale selle raamatu, mis oli minu esi-mene taoline.

Lisan selgitusena, et ma polnud kunagi kuulnud ka Jeesusest. Ta oli mulle sama võõras nagu kuutaat.

See kõik juhtus aastal 1978. Oli kuum augustiöö. Kui olin lugenud seda New Age'i raamatut, heitsin magama.

Täpsustan, et ma ei olnud

kasutanud LSDd, aga sel öösel äratati mind unest. Tajusin, et ma ei maga enam. Tulin teadvusele ja olin veendunud, et olen ärkvel.

Selles olukorras nägin nägemuse. Nägin ristil Jee-sust kaunites värvides. Nägin risti ümber maastikku ja inimesi, kes vaatasid teda kaugemalt.

Siis langes ülevalt sinisest taevast alla punane valgus-vihk, mis suundus otse Jee-suse peale. Kuna see tuli üle-valt taevast, siis teadsin, et see tuleb Jumalalt. Selle tõttu olin veendunud, et Jumal näitas mulle, et Jeesus oli tee tema juurde.

Elasin siis veel vanemate juures kodus. Tõusin järg-misel hommikul ja rääkisin vaimustatult juhtunust oma vanematele. Ma ei osanud karta mingit reaktsiooni.

Meie kodus poldud kunagi räägitud Jeesusest ja ma oli vaimustuses, et saan jagada saadud lootust nendega. Alguses ei öeldud mulle midagi, kuid siis hakkasin ma rääkima sellest kõikidele.

Keegi soovitas mul hankida

Uue testamendi. Hakkasin seda ahmima. Viskasin ära joogiraamatu taibates, et see õpetas midagi muud.

Näitasin vaimustatud olles Uuest testamendist neid salme isale: „Vaata, Jumal lepitas maailma iseendaga Kristuse kaudu!”

Kui vanemad taipasid, et olen seda liiga tõsiselt võtnud, hakkaksid nad minu pärast muretsema. Nad palkasid maa kuulsama spetsialisti, Ted Patricki, ja lasksid tal kohale lennata Kaliforniast. Mulle ütles isa, et läheme ostma restorani ja hakkame ettevõtjateks.

Nad viisid minu hotelli. Arvasin, et algab ärinõupidamine, kuid uks suleti. Ruumis oli ülikonnas ja väärrika välimusega Ted Patrick. Koos temaga oli kaks mehemürakat turvameestena ja uks suleti.

Ted ütles: „Nüüd räägime kultustest.”

Mulle hakati näitama projektoriga filmi *hare krishnadest*.

Osutati ühele tantsivale lapsele ja Ted ütles: „Ma ei

saa teda enam aidata, kuna tema tunneb üksnes seda kultust. Sina seevastu elasid kakkskümmend aastat normaalse inimesena. Sind saab tagasi mõistusele tuua.”

Ütlesin: „Mind ei ole keegi mõjutanud. Usun üksnes Jeesust kui Messiat.”

Ted vastas: „Asjata on sul selle pärast muretseda.”

Üks hiiglastest käskis mul istuda. Olin niisiis lõksus.

Palusin luba käia tualetis ja sain selleks võimaluse. Laskusin seal põlvili. Palusin, et Issand kaitseks mind.

Lõpuks toodi mind koju. Üks meestest magas kogu õõ koos minuga samas toas.

Järgmisel päeval sõitsime spordisaali San Diegosse. Mind viidi rannale ja baari.

Nad lootsid, et tulen mõistusele, kui ei kohtu enam oma mentoriga. Nad ei taibanud, et see ei olnud inimene, kes mulle kõigest sellest oli rääkinud.

Mul hakkas kahju oma vanematest, et nad raiskasid minu peale nii palju raha.

Paasapäha räägib meile lõpuaegadest

Uue testamendi usklikel ei olnud algselt Uut testamenti nii nagu meil, vaid ainult heebreakeelne pühakiri Tanach ehk juudikeelne Vana testament. Jeesus andis vanale lepingule uue tähenduse.

Kui Jeshua oli risti löödud, said jüngrid muserdatud. Nad olid suures hämmingus. Nad olid panustanud Jeesusele ja jätnud teda järgides kõik muu. Nad lootsid, et Messias vabastab Iisraeli Rooma võimu alt. Nad ei olnud veel saanud ilmutust ülestõusmisest.

Kaks Jeesuse jüngrit läksid pettunult Emmausse. Teel ilmus neile keegi, kes näis alguses võõrana, kuid kes oli tegelikult Jeesus.

Võõras õpetas neile Moosese käsuõpetusest, prohvetitest ja psalmidest kõigest sellest, kuidas Kristus pidi kannatama ja siis üles tõusma.

Sellega ta avas nende silmad, nii et nad tundsid ära

Jeesuse ja nägid Jeesust läbi Moosese seaduse, prohvetite ja psalmide. Nende silmad vajasid avamist.

Juudid räägivad Jeesuse verest sellisel viisil, mida ei suuda sõnadega kirjeldada. Nende jaoks on Jeesuse veres nii suur vägi.

Jeesuse vere tähtsus eristab temasse uskujad kõikidest teistest religioossetest suundumustest. Jumal ise pani inimliku olemuse temale, kes suri ristil ja valas oma vere.

Verevalamine väljendab seda, et ta andis oma elu. See on ainus võimalik alus andeksandmisele ja lepitusele. Õigus ja arm nõuavad, et pattu ei saa andeks anda lihtsalt niisama, üksnes selle pärast, et inimene palub andeks ja on kurb oma tegude pärast.

Jumala pühadus nõuab õiglust. Jumal tegutseb õigus-päraselt selle abil, kui süütu Jeesus valas oma vere, surres patuste eest. Seda nimetatakse asendussurmaks ja see kordub kõikjal heebrea Piiblis. Patud lepitatakse vere tõttu ja süütu sureb patuste eest.

Iisak on täiuslik kuvand sellest, kes oli tulemas. Juudid usuvad, et langenud maailm oli väljaspool armu, kuni Aabraham oli valmis andma Iisaki ohvriks Issandale. Seejärel võis Issand jälle osutada oma armu Iisraelile ja maailmale.

See jutustus on tähtis, kuna siin esindab Aabraham Isa Jumalat. Iisak esindab Jeshuat, kuid ühte tingimust paljud ei tea.

Enamus kristlasi arvavad ettekujutuse põhjal, et Iisak oli siis noor poiss, kui ta ohverdamisele viidi, võibolla 11 aastat vana või veelgi noorem. Nad mõtlevad, et Iisak tegutses vanemate mõjutusel.

Rabiinlikus tõlgenduses usutakse, et Iisak oli 37aastane. See muudab kogu loo varjundi. Iisak nõustus olema ohver. Ta oleks saanud ennast ka kaitsta.

Aabraham esitab Isa Jumalat ja tema armastust. Iisak, täiskasvanud mees, on valinud olla ohver vabal tahtel, et maailm võiks saada armu.

See on täiuslik pilt Jeshuast. Paljud kristlased on hämmastunud. Nad ei mõista Iisraeli rolli viimseil päevil.

Kõik algas Iisraelist ja lõpeb Iisraeliga. Jumal ei võta tagasi oma kutsumist. Jeshua ei pöördu tagasi enne, kui juudid ütlevad teatud kindlad sõnad.

Jeesus ise ütles Mt 23:39: „Teie ei näe mind nüüdsest enam, kuni te ütlete: Õnnistatud olgu, kes tuleb Issanda nimel!”

Jeesus ei tule enne, kui suur hulk juute usub temasse ja kutsub teda.

Mis on põhjus selleks, et paljud kristlased ei näe selgelt Iisraeli ega juutide tähendust?

Piiblis räägitakse siiski ilmselgelt Jumala plaanist ühendada juudid ja paganad üheks uueks inimkonnaks.

Miks see on nii ebaselge?

Usun, et selleks on mitmeid põhjuseid. Evangeeliumi levides eraldati juudiusklikud sünagoogist, just nagu Jeesus oli ette kuulutanud.

Paulus saadeti paganate

juurde, kuna juudid tõrjusid Jeshua. Lõpuks jäid nad ilma Vana testamendi ja juutide rolli mõistmise õigest käsitlusest.

See on üks põhjustest, miks paganad ei mõista juutide rolli lunastuses.

Arvan samuti, et pastorid kogevad ennast selle tõttu ohustatuna. Pastorid ei taha anda Iisraelile selle põhjendatud rolli, kuna see paneb neid kogema ennast vähemtähtsamana.

Mõni ei oska sellest õpetada, sest ei ole ise saanud vastavat õpetust. Nendel põhjustel ei mõista kogudus juudi rahva tähtsust.

Kuidas räägib paasapüha Jumala plaanist lõpuaegade jaoks?

Ilmutuse raamatus räägitakse Jeshuast kui Tallest üle 20 korra. Ristija Johannes esitles Jeshuat Jumala Tallena (Jh 1:29). See on paasapühalik väljend. Et mõista Ilmutuse raamatut, kus Jeshuat esitatakse Tallena, tuleb seda mõista paasapühade vaatenurgast

lähtudes.

Paasapühal oli Iisrael Egiptuses siis, kui tulid nuhtlused. Ka kogudus on maailmas seni kuni Jumala lõpliku viha väljavalamiseni. Nii nagu oli Iisrael Egiptuses, kui ta hukkas egiptlased meres.

Paralleele on palju. Jeshua ettetäendus paasapühal on paasatalle kujul. Vaarao esindab saatanat. Üleloomulik mere lahknemine töötatud maale sisenemisel sümboliseerib ülestõmbamist. Olen kirjutanud sellest raamatu.

Prohvetlikust unenäost, mis puudutab lõpuaegu

Olin vanaaegses valges külakirikus, millel oli torn. Kirikus oli umbes 200 inimest. Seisime kõik pinkide vahel. Igaüks meist oli täielikult keskendunud ülistama Jeesust. Laulsime temale kiitust.

Ma pole kunagi kogenud sellist ühtsust ja keskendumist. Vaimus kogesin, et palusime teda tagasi tulla nii intensiivselt, kuna inimesed kogesid häda ja elu oli läinud raskeks.

Teenisime Jeshuat selles kirikus ja hüüdsime, et ta tuleks peatselt tagasi.

Kuid nägin unenäos ka seda, mis toimus väljaspool kirikut. Inimesed olid ahastuses. Püha Vaim ütles mulle: „Võidmine, mis sinul on, võib muuta ahistuses inimeste elu täiesti teistsuguseks. Võidmine toob muutuse, mis on lootuses.”

Seda vajab maailm, mitte üksnes kannustamist, et vastu pidada, vaid lootust, mis on Jeesuses, et tema kaitseb ja annab rahu sise-mise maailma kaootilisusesse.

Temas elame võitjana ja saame elule tähenduse. Seda lootust saab jagada teistele. Mõni usklik ei julge tunnistada, kuid Jeesusele lootmisest rääkimine annab inimestele suure julgustuse. Samateemaline on ka Iisraeli rahvushümn, Hatikva e lootus.

Lootus on Jumala tundmises, mitte temast teadmises. See on hea ja esimene samm, kuid teda tuleb tunda isiklikult, nii nagu Aabraham, Iisak, Jaakob ja Taavet tundsid Jumalat.

Nad ei olnud täiuslikud, kuid nad armastasid Jumalat. Nende sees pulbitses midagi, mida maailm ei mõista: neil oli üleloomulik rõõm, mis ei sõltunud olukordadest.

Nii toimub varsti ka usklikega, kes anduvad täielikult Jumalale.

Korda seda palvet minu järgi ja tee seda parimal viisil. Siis ka sina saad lootuse endasse. Ütle seda häälega ja mõtle seda tõsiselt.

Armas Jumal, olen teinud palju vigu. Kahetsen neid tõeliselt palju. Usun, et Jeesuse veri eemaldab patud ja vead ning täna on mu ülejäänud elu esimene päev.

Tahan teenida Sind, Issand. Aamen.

Issand õnnistagu sind ja hoidku sind ja pööraku oma pale sinu poole ja olgu sulle armuline. Issand tõstku oma pale ja andku sulle rohkesti rahu. Shalom!

TV7 saates

„Yliluonnollista”